

Babylon

Direcció i guió: Damien Chazelle **País:** EUA **Durada:** 188 min **Any:** 2022 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Margot Robbie, Brad Pitt, Diego Calva, Katherine Waterston, Tobey Maguire, Li Jun Li, Olivia Wilde, Max Minghella, Samara Weaving... **Música:** Justin Hurwitz **Fotografia:** Linus Sandgren **Distribuïdora:** Paramount Pictures **Estrena a Espanya:** 20/01/2023

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en espanyol

SINOPSI

Ambientada a Los Angeles durant els anys 20, explica una història d'ambició i excessos desmesurats que recorre l'ascensió i caiguda de múltiples personatges durant una època de desenfrenada decadència i depravació a les albrors de Hollywood. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Bogeria, passió i misèria a la meca del cinema mut

Això proposa la nova pel·lícula de Damian Chazelle, un relat sobre el pas del cinema mut al sonor a través d'un grup de personatges que l'experimentaran de primera mà i que vivien les dues èpoques amb sort. En realitat és una carta d'amor al cinema amb totes les lletres, i una carta que està emparentada amb *Cinema Paradiso*, per exemple, encara que a l'execució siguin pel·lícules totalment diferents. Però hi ha detalls que els uneixen. No són precisament bons detalls, sinó aquells menys apreciats de la pel·lícula de Chazelle. Tot i això, no es pot negar que **Babylon** és una pel·lícula gegantina, divertida, amb personalitat i per moments fascinants, fins i tot amb una durada superior a les tres hores, un poc innecessària la veritat. Ajuda molt el carisma d'alguns dels protagonistes, i certs moments en què es mira Hollywood, o aquell Hollywood, no amb el punt de la nostàlgia, sinó amb incredulitat i molta mala llet.

Una estrella de Hollywood que té el que desitja però no aconsegueix ser feliç, una jove aspirant que descobreix com fer-se un lloc al món de la interpretació i convertir-se en llegenda, i un jove que vol treballar a la indústria però darrere les càmeres, que comença com a assistent de la gran estrella i que a poc a poc escala al sistema d'estudis. Mentre aquests personatges, interpretats per Brad Pitt, Margot Robbie (substituint la inicialment prevista Emma Stone) i Diego Calva respectivament, veuen com la seva vida i la seva carrera canvia, el món del cinema canvia amb ells. Des dels rodatges caòtics, fins i tot perillosos, plens de bogeria i disbarats dels inicis, fins al món dels estudis, el so... i la decadència, per descomptat. Aquí és quan **Babylon** brilla també, quan no tem mostrar aquest costat amarg de la indústria.

Brad Pitt i Margot Robbie són els principals motors de la pel·lícula a tots els nivells i el seu treball és impecable. Sí que és cert que te un punt d'impostat, d'estrella fent d'estrella, en tots dos casos. D'exageració si ho preferiu. Però te sentit i te el seu perquè. Perquè no són tant persones com personalitats creades per assolir l'èxit. No són reals perquè mai no revelin qui són. S'entrega amb força Diego Calva, però no està al mateix nivell dels seus dos coprotagonistes, i això fa que la seva història tingui menys pes. Són dues estrelles molt importants que acompanyin l'actor, de manera que brillar és més complicat. Això sí, tots tres es desenvolupen de luxe amb el to desenfrenat i esbojarrat de la història des del primer minut. Això fa que la pel·lícula sigui summament divertida.

Potser no espectacular, però sí impactant. Des de l'arrencada, amb aquest pròleg que dura gairebé mitja hora i que serveix per mostrar simplement una festa, una d'aquelles bacanals del cinema mut, on es parla de molts dels problemes de l'època. I a partir d'aquest moment l'arribada als rodatges, primer sense censura, després amb aquesta censura, i finalment amb el so. Com evoluciona tot és com evoluciona visualment la pel·lícula i això és nota de la mà de Chazelle, que no obstant comet l'error de deixar que la música recordi massa *La La Land*, i això no crec que ajudi la història. L'humor és efectiu, sempre, i ens trasllada per la història fins que aquesta s'agreuja i se'ns congela el somriure. Això sí, els darrers dos minuts sobren del tot i gairebé arruïnen la resta de la pel·lícula.

Jesús Usero – accioncine.es